

سه‌شنبه ۲۰ اسفند ۱۳۹۸

وطن امروز | شماره ۲۸۸۵

فرهنگ وهنر

حضرت امیرالمؤمنین(ع):

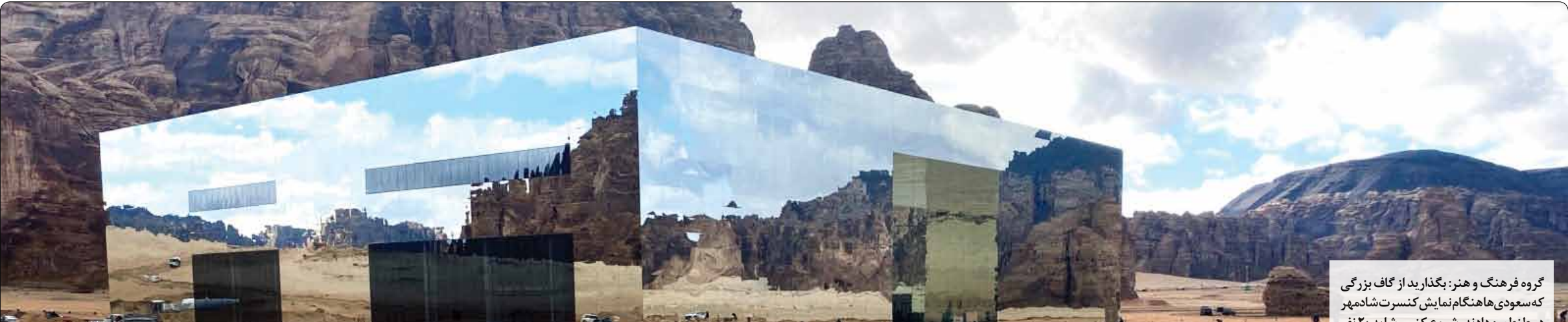
اگر آسمان‌ها و زمین راه را بر بند‌های بندند و او تقوای الهی پیشه کند، خداوند حتما راه گناہی‌ش برای او فراهم خواهد کرد و از جایی که گمان نداشت روزی‌اش خواهد داد.

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی سردیز؛ سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج) کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۲۸
تحریریه: ۶۶۴۱۳۷۲۸
نمابر: ۶۶۴۱۳۱۳۷
info@vatanemroz.ir
پست الکترونیک: ۱۰۰۰۲۲۲۲۱
پلاک:۶۱۰۸۶۱۶۲۵
سازمان آگهی‌ها:۸۶۱۶۲۵

چاپ: موسسه جام‌چم برتر بنا

پرونده «وطن امروز» درباره واکنش‌های منفی نسبت به حضور برخی خوانندگان در فستیوال سعودی طنپوره

پاتختی

در شرایط کنونی از جانب طرفداران خواننده این اثر، بیشتر عربستان را خطاب می‌گیرد تا ایران را، می‌توان به این تناقض رسید. یا تناقضی دیگر جایی است که جمله تبلیغاتی «اجرای اسطوره‌های موسیقی ایران» در تبلیغات این برنامه رایج شد؛ شعاری که همه اهل هنر و موسیقی حتی خود این خوانندگان هم می‌دانند دروغی تبلیغاتی بیش نیست، چرا که در این بین یک خواننده زیرزمینی عامه‌پسند و یک خواننده مجلس گرم کن و عروسی خون، هیچ‌گاه در میان اسطورگان موسیقی ایران قرار نمی‌گیرند و نخواهند گرفت. این اسطوره‌سازی یا برای تخریب موسیقی اصیل ایرانی طراحی شده یا مذاکرات و جابه‌جایی دلارها با سایر خوانندگان که نزدیک‌تر به لقب اسطوره‌اند، جوش نخورده است.

فارغ از اینها، شاید برنامه «مستان طنپوره» را بتوان یک نمایش دانست تا یک کنسرت. این نمایش با محوریت حضور چهره‌ها بر گزرا شد و نه صدای شان. خوانندگان کهنستال‌تر به خاطر کهنوت سن نفس کم می‌آوردند، پد می‌خواندند و با تولید صداهایی ناهنجار کم‌توانی‌شان را جبران می‌کردند و در بهترین حالت می‌توان گفت در نوستالژی‌های قدیمی‌شان واماندند. بگذریم از اینکه خواننن ترانه‌ای درباره ایران با بردن نام «تهران» از دستور کار اجرای این خوانندگان خارج شده بود، جوان‌ترها هم نشان دادند توان خوانندگی‌شان بسیار فاصله دارد از مهارتی که گفت‌ها و بازسازی‌های استودیویی برای‌شان صداسازی می‌کند. البته اینها فارغ‌اند از تک خواننده بریزمینی که هنوز برای خودش هم معلوم نیست چرا باید در این نمایش جا بگیرد. اگر اصل و بنا بر اسطوره‌های موسیقی

محمدحسین یادگاری؛ شه‌ره شدن یک شهر، یک منطقه و جغرافیا در دوران دهکده جهانی می‌تواند به دلایل مختلف باشد؛ بسیاری از مناطق به‌واسطه آثار باستانی، آثار طبیعی، جنگ‌ها و وقایع تاریخی به شهرت می‌رسند که نشان از اصالت‌شان دارد و برخی از مناطق که هویتی ندارند، به هر طریقی به دنبال هویت‌سازی‌اند؛ حتی هویت‌های کاذب و نوساخته‌ا طنپوره عربستان دقیقا با همین سیاست‌گذاری نامش این روزها بر سر زبان‌ها افتاده است. مجموعه‌فعالیت‌های هنری با استفاده از چهره‌های به شهرت رسیده رسانه‌ای، کاری کرد نگاه‌ها به منطقه‌ای خشک و تاریخ‌سازی‌شده بچرخد و گوش‌ها نام شهری را بشنوند که تلفظش برای نخستین‌بار بر زبان‌ها دشوار است. شبیه این تجربه را نیم قرن قبل تاریخ ایران با برگزاری جشن هنر شیراز به دست آورده بود. البته شیراز هم تاریخ داشت، هم جغرافیا و هم هویت و فقط قرار بود بازنامایی‌ای متفاوت و جمل‌گرایانه از ایران مترقی‌شده و غرب‌پ‌گرا باشد. کمتر از یک دهه بعد از آغاز جشن هنر شیراز، تاریخ دید که این پوسته ز مپا چه تضادی با فرهنگ کوچه و بازار و مردمی ایران داشت. هویتی ساخته‌شده و صوری که از تباطی با ذاتش نداشت و با هسته‌ای پوچ فقط زیبا بود.

فارغ از هویت‌سازی فرهنگی، لیبرال و هنری در معرفی یک اقلیم که در دوران اصلاحات معاصر حاکمیت عربستان دنبال می‌شود، استفاده از خوانندگانی که در دسته مخالفان سیاسی حاکمیت ایران قرار می‌گیرند در این مجموعه اجرا نکته جالبی است؛ دسته‌ای که فرهنگ مردم‌پسند ایران با اصطلاح «لس آنجلسی‌ها» می‌شناسدشان و اوج فعالیت‌شان به

گروه فرهنگ و هنر؛ بگذارد از گاف بزرگی که سعودی‌ها هنگام نمایش کنسرت شادمهر در طنپوره دادند، شروع کنیم. شاید ۲۰ نفر هم پای کنسرت ننشسته بودند. خواننده داشت برای صندلی‌های خالی می‌خواند. بی‌آنکه برایش نگاه مخاطبان فارسی‌زبان مهم باشد، بی‌آنکه به تناقض آنچه می‌خواند (دنیایی که بمب و موشک نمی‌سازد / موشک روی خواب کودک نمیندازد) با اتمسفری که در آن حضور پیدا کرده، فکر کند. مخاطبی در کار نیست. مخاطب شخص «بن‌سلمان» است که حالا بنا به هم ریختن معادلات سیاسی در عربستان، بازی تاج و تخت به راه‌انداخته‌است و بازیگرانی برای این نمایش می‌خواهد اما بازیگران لس آنجلسی نمایش سعودی، به خاطر پول، قمار دوسرپاختی دانشند و البته باعث تصحیح افکار عمومی بسیاری از ایرانیان شدند. در سالی که هالیوود با فیلم سینمایی علاءالدین به تحقیر شاهزاده سعودی پرداخت، در شرایطی که ستارگان جهان ورزش و هالیوود از راجر فدرر تا اسکارلت جوهارتسون به خاطر ننگ «بن‌سلمان» حاضر به همکاری با سعودی‌ها نشدند، در شرایطی که ماجرای قتل جمیع یک روزنامه‌نگار هنوز از دامن سعودی پاک نشده است و در حالی که بمباران مردم یمن از زن و مرد و کودک هنوز ادامه دارد، خوانندگان پارسی‌زبان در مراسم تولد شاه سعودی برای صندلی‌های خالی خوانندگ تا تناقض‌های تازه‌ای از ایران دوستی‌شان را آشکار کنند. آنگنان که بسیاری از کاربران شبکه‌های اجتماعی از طیف‌های مختلف با واکنش‌هایی اعلام کردند خوانندگان پارسی‌زبان با حضور در خاک سعودی مایه ننگ بسیاری از ایرانیان شده‌اند.

سیدمحمد میرزمانی، موزیسین پیشکسوت در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

مردم نه می‌بخشد نه فراموش می‌کنند!

موزیسین پیشکسوت گفت: خواننده لس‌آنجلسی که همیشه به آهنگ معروف خلیج‌فارس خود می‌بالد و مدام شعارهای وطن‌پرستی سر می‌دهد، به‌خاطر یک مشت دلار به دامن کسائی پناه برد که در اقدامی مذنوب منکر نام خلیج‌فارس می‌شوند.

سیدمحمد میرزمانی، مدیرکل سابق دفتر موسیقی ارشاد و رهبر ارکستر مطرح ایرانی در گفت‌وگو با «وطن امروز» ضمن گلایه از منفعل

بودن دیپلماسی فرهنگی مسؤوّلان کشور، حضور خواننده‌های لس‌آنجلسی در جشن موسیقی‌های عربستان را اقدامی خائنه نامید و گفت: متأسفانه مسؤوّلان فرهنگی کشورمان در بزنگاه‌های مهم و بین‌المللی کاملا منفعل عمل می‌کنند و مواقعی که باید وارد عمل شویم هیچ اقدامی نمی‌کنیم. وی در ادامه گفت: قبل از اینکه بخواهیم به حضور خائنه‌ا خواننده‌های لس آنجلسی در جشن موسیقی‌های عربستان سعودی بپردازیم باید گفت در این مراسم موسیقی‌های جای خالی خودنمایی دیپلماسی فرهنگی بشدت احساس می‌شود که دوستان مسؤوّل حتی زحمت انتشار یک بیانیه هم در باره اینکه خواننده‌های لس آنجلسی حاضر در این جشنواره به هیچ‌وجه نماینده‌های رسمی هنر ایران زمین نیستند، به خود ندادند، چه برسد به اقدامات بی‌برادریم باید گفت در این مراسم بین‌المللی اشاره نفس حضور نماینده‌های هنر ایرانی در جشنواره‌ها و مراسم بین‌المللی اشاره کرد و افزود: هر زمان که اسمی از مراسم بین‌المللی موسیقی‌به میان می‌آید باید خاطرمان باشد که اگر قرار بر حضور رسمی در چنین روپدای داشته باشیم باید شرایطی فراهم شود که هنرمندانی در آنجا حضور به هم رسانند که اجرا و شان فرهنگی‌شان، نمایانگر تاریخ و تمدن ۳ هزار ساله کشورمان باشند، نه آنکه با هنر مبتذل‌شان با ابروی ایران و ایرانی بازی کنند. وی افزود: اما اگر بنا به دلایل مختلف و موجه، مسؤوّلان فرهنگی کشور صلاح نمی‌دانند که حضور

محمد گلریز در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

لس آنجلسی‌ها ایرانی نیستند!

نشان‌دهنده این موضوع است که دیکتاتورهای سعودی حتی به فکر سلامتی مردم‌شان هم نیستند.

گلریز در بخش دیگری از صحبت‌هایش به حضور خواننده‌های لس آنجلسی در این جشن موسیقی‌های اشاره کرد و افزود: خدا را شکر همان‌طور که از عنوان این دسته از خواننده‌ها پیداست، این خواننده‌ها متعلق به ایران و ایرانی نیستند و در واقع نماینده‌های کشور آمریکا در این جشن موسیقی محسوب می‌شوند. وی گفت: اما درباره این عده معلوم‌الحال باید بگویم این خواننده‌ها هیچ بویی از وطن‌پرستی نبرده‌اند، البته سخنان دلنشیندی درباره ایران و ایرانی بر زبان می‌آورند اما پای عمل که می‌رسد، هیچ بویی از مرام ایرانی نبرده‌اند و همچون ستون پنجم دشمن به مردم کشورشان خیانت می‌کنند که این خیانت از دوران دفاع‌مقدس شروع شده و اکنون با حضور در مراسمی که متولیانش ضدابران و ایرانی هستند، ظاهر متفاوتی به خود گرفته است. این هنرمند ادامه داد: این روزها که هنرمندان واقعی سرزمین‌مان همراه و همدم مردم به جنگ ویروس کرونا رفته‌اند، برخی از این خواننده‌ها خوب بلد هستند چگونه با افکار عمومی بازی کنند؛ از سویی ترانه‌های وطنی‌با مضامینی چون خلیج‌فارس و... سر می‌دهند، از سوی دیگر خودشان را به عنوان هنرمند ایرانی قالب جشنواره‌ای به ظاهر موسیقی‌ای می‌کنند. به نظر بنده این خواننده‌ها با حضور در مراسم ضیافت دیکتاتور عربستان، آبروی اندک خود میان افکار عمومی را هم بردند و دیگر حنای‌شان رنگی ندارد.

احسان سالمی: ماجرا از دیدن نظر یک آشنای قدیمی پای پست خواننده مشهور لس‌آنجلسی «ابراهیم حامدی» یا همان «ابی» آغاز شد؛ آشنایی که تقریبا سال‌هاست جز دنبال کردن پست‌های اینستاگرامی با هم هیچ ارتباطی نداشتیم؛ از پس که در نگاه‌های سیاسی و اعتقادی و فرهنگی با هم اختلاف‌نظر داشتیم؛ «امید» که همان آشنای قدیمی است، پای پست «ابی» برای فستیوال «مستان در طنپوره» عربستان که برنامه‌ای تبلیغاتی برای تغییرات اجتماعی در این کشور و تبلیغ شاه سعودی به شمار می‌آمد، نوشته بود: «واقعاً از ما بعدی بود. متأسفم برای شما که تو کشوری کنسرت می‌داری که میدونی دشمن ولطنت هست». برای من که از قدیم از علاقه «امید» به ترانه‌های «ابی» خیر داشتم، ماجرا جالب شد. آرام‌آرام شروع به خواندن سایر کامنت‌ها کردم؛ «امید» تنها هوادار این خواننده لس آنجلسی نبود که از رفتار متناقض «ابی» گلایه کرده بود!

■ **از آقای صدا تا آقای پول!**

بخش عمده‌ای از بیش از ۴۵۰۰ کامنتی که فقط پای همین یک پست «ابراهیم حامدی» نوشته شده بود، پیرامون «شرافت‌فروشی» این گروه از خوانندگان بویزه «ابی» بود. یکی از کاربران با اشاره به اینکه حتما پای اعداد و ارقام بالایی برای این شرافت‌فروشی در میان بوده که مدعیان ایران‌دوستی و وطن‌پرستی حاضر به خوش‌رقصی برای سعودی‌ها شده‌اند، نوشت: «پول خلیج عـربـی جـرب‌تر بود؟! حیف از همه ساعت‌هایی که با صدای شما خاطره شد، زین پس سکوت کن وقتی از ایران و ایرانی و خلیج تا ابد فارس حرف می‌زنی». کاربر دیگری به کنایه به همان شعار معروف و همیشگی خوانندگان لس آنجلسی برای مقابل هم قرار دادن قومیت‌های ایرانی و عرب نوشته بود: «ها آریایی هستیم، البته ریال عربستان را می‌پرستیم».

جالب اینکه برخی کاربران نیز با

انتخاب لحنی طنز و کنایه‌گونه از این رفتار متناقض «ابی» یاد کرده بودند. یکی از مخاطبان صفحه این خواننده نوشته بود: «جدی قیمت بالا بگن چیزای دیگه هم می‌فروشی؟؟» و دیگری به شوخی و همراه با چند ایموجی خنده، خطاب به «ابراهیم حامدی» نوشته بود: «بی بیشتر بدبیم، شهرستام می‌ای؟» اما گروه زیادی از کاربران نیز با انتخاب هشتگ «آقای پول» در برابر صفت پوشالی «آقای صدا» که گروهی از طرفداران این خواننده برای معرفی او از آن استفاده می‌کردند، نسبت به این موضوع واکنش نشان دادند.

■ **آریایی گرامی! چه خب از «خلیج‌فارس»؟**

احتمالا آن روز که ابراهیم حامدی در حال خواندن ترانه‌ای درباره خلیج‌فارس بود، فکر نمی‌کرد همین ترانه روزی زمینه‌ساز ایجاد مطالبه‌ای گسترده از سوی هواداران و مخاطبان او شود؛ در میان انبوهی از واکنش‌ها نسبت به حضور خوانندگان لس آنجلسی در فستیوال موسیقی ویژه شاه سعودی، سوال درباره عدم اجرای ترانه خلیج‌فارس یکی از پرترک‌ترین آنها بود. «ابی» که چند سال قبل در کنسرت دومی خود مدعی شده بود برای احترام به فرهنگ میزبان قصد اجرای این ترانه را ندارد، یک بار دیگر با همین بهانه از اجرای این ترانه سر باز زد تا نشان دهد ماجرای عشق و علاقه به ایران و سرزمین پارسی، توسط خوانندگان لس آنجلسی بیشتر یک شوخی است! کاربران پرشمار ی با تکرار این گزاره که «اگر ادعای وطن‌پرستی داری آهنگ خلیج‌فارس رو بخون» به نگاه‌های مختلف از او پرسیده بودند چرا برای نمایش علاقه خود به وطنش حاضر نشده این آهنگ را در عربستان اجرا کند؟ شاید در میان سیلی از کامنت‌های مخاطبان «ابی» درباره این ماجرا این کامنت که توسط پسرانی جوان نوشته شده بود، بهتر از همه حس و حال

تحلیلی بر گوشه‌ای از واکنش‌های هواداران خوانندگان لس آنجلسی به خوش‌رقصی آنها برای شاه سعودی

نفرت طرفداران از آقای پول

مخاطبان را نسبت به این اتفاق نشان دهد: «ابی مرسی که شعر خلیج‌فارس رو نخوندی، چون این شعر رو باید به وطن پرست بخونه».

■ **اعتراض به وطن‌فروشی**

«غیرت» و «وطن‌پرستی» ۲ کلیدواژه دیگری بود که به شکلی پرشمار نه فقط پای این پست، بلکه در پست‌های بعدی ابراهیم حامدی در ارتباط با کنسرت «طنپوره عربستان» و خوش‌رقصی خوانندگان لس آنجلسی ایرانی در ارتباط با آن صحبت شده بود. کاربر جوانی با انتشار جمله‌ای کوتاه همراه با ایموجی غمگین نوشته بود: «غیرت از وجود بعضیا پر کشیده». کاربران پرشمار دیگری نیز با استفاده از تک‌کلمت «بی‌غیرت» و «وطن‌فروش» نسبت به این رفتار خوانندگان لس آنجلسی واکنش نشان داده بودند.

کاربر دیگری به نام ستاره که اتفاقاً صفحه‌اش پر است از عکس‌های دونفره‌اش با «معین» دیگر خواننده لس آنجلسی، در جمله‌ای کنایه‌وار خطاب به «ابراهیم حامدی» نوشته بود: «وطن‌فروشی بدتر از بدن فروشیست». جمله‌ای که نشان می‌دهد عشق و علاقه به وطن صرفا مسأله‌ای وابسته به اعتقادات دینی و مذهبی نیست و حتی افرادی از تکرکرات کاملا غیرمذهبی نیز در مواجهه با رفتارهایی اینچنینی طرف‌نروشانه معترض می‌شوند.

■ **پیوند هنر با حقارت!**

اسا فارغ از نگاه و سوال مخاطبان در ارتباط با بی‌تفاوتی خوانندگان لس آنجلسی به مسائلی همچون «وطن‌پرستی» و «غیرت ایرانی»، قطعا مهم‌ترین پیامد کنسرت اخیر خوانندگان لس آنجلسی بی‌اعتبار شدن جایگاه آنها به عنوان «هنرمند» در میان مردم است؛ موضوعی که آن را نه فقط در کامنت‌های پرشمار هواداران آنها پای پست‌های این خوانندگان، بلکه در توییت‌ها و یادداشت‌های سایر کاربران نیز می‌شدید. برای مثال در یکی از کامنت‌های پای صفحه‌ابراهیم حامدی، کاربری در ارتباط با

این رفتار دوگانه خوانندگان لس آنجلسی نوشته است: «واقعاً انتظار بیشتری از شماها داشتیم که واقعا خراب کردین. کنسرت تو عربستان مشکل نداشت هر چندم که با هدفی خاصی بود واصله اونا بعدشم فقط تو اروپا بلدی خلیج‌فارس رو بخونی. دم از وطن‌پرستی می‌زنی. یا اون ساسی که تو آهنگش لاچگری تهرانه، تهران رو یواش می‌گه دیگه نه آقای صدا هستی نه چیز دیگه مردم واقعا باید نفهم باشن از شماها حمایت کنن واسه پول که چه کارایی نمی‌کنین!» کاربر دیگری در اشاره‌های ظریف و دقیق درباره این موضوع نوشته بود: «وقتی هنر با حقارت پیوند می‌خوره و کثافت به بار میاد».

بسیاری از کاربران نیز هنگام برگزاری این کنسرت با اشاره به رفتار متناقض هنرمندانی همچون شادمهر عقیلی، از تناقض شعرهای خواننده شده توسط او با عملکرد دولت سعودی در حمله به مردم یمن نوشتند. کاربری در توییت نوشت: «پارادوکس یعنی شادمهر تو کنسرت عربستان می‌گه: دنیایی که موشک روی خواب کودک نمی‌ندازه».

هر چند که شاید هیچ‌وقت عدد و رقم سود مالی ناشی از خوش‌رقصی خوانندگان لس آنجلسی برای شاه سعودی مشخص نشود ولی آنچه می‌توان با تحلیل واکنش کاربران در این چند روز نسبت به رفتارهای این خوانندگان به دست آورد، نفرت عمومی نسبت به چنین رفتارهای متناقض و از دست رفتن جایگاه هنری این افراد در میان گروه‌های مختلف جامعه ایرانی به عنوان هنرمند بود. بازی دو سر باختی که در نهایت بیش از همه به ضرر خود این چهره‌ها تمام خواهد شد، چرا که حضور در این به ظاهر فستیوال موسیقی نه از منظر حرفه‌ای و هنری در جایگاه کاری آنها تأثیری داشت و نه از منظر افزایش محبوبیت در میان هواداران اثر مثبتی از خود بر جا گذاشت.

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج) کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۲۸
تحریریه: ۶۶۴۱۳۷۲۸
نمابر: ۶۶۴۱۳۱۳۷
info@vatanemroz.ir
پست الکترونیک: ۱۰۰۰۲۲۲۲۱
پلاک:۶۱۰۸۶۱۶۲۵
سازمان آگهی‌ها:۸۶۱۶۲۵

چاپ: موسسه جام‌چم برتر بنا